

Nom: _____

Data: _____

1. Llegeix aquest conte. Quan et trobis amb el senyal de , atura't i marca quina oració expressa allò que has llegit.

Una nit de bruixes

Conten les iaies del poble que des de l'any de la picor, a les nits de lluna plena, les bruixes solcaven l'immens cel resplendent a cavall de l'escombra. Una de les rondalles que les iaies conten sovint quan la nit és tan clara, és la que tot seguit us contaré.

- Això que conten les iaies ha passat fa quatre dies.
- Això que conten les iaies va passar fa molt i molt de temps.

Una gèlida tarda d'hivern, la mainada sortia d'escola volant cap a casa.

- Els nens i les nenes surten d'escola tranquils, a poc a poc.
- La mainada surt d'escola a corre-cuita.

L'Estel·la va fer com tots els companys: arreplegà les coses, es posà la bufanda al coll i corregué cap a casa. Era nit de lluna plena. Tothom sabia que les bruixes muntarien les escombres i solcarien la volta del cel esporuguint a tothom qui encara estigués pels carrers.

- Les bruixes volaran amb l'escombra per fer por a qui volti pel carrer.
- Les bruixes volaran amb l'escombra i faran festa amb tota la gent del carrer.

Cap infant no s'atrevia a sortir de casa, i tots es guardaven prou de mirar per la finestra. L'Estel·la, que ja era a casa morta de por, rumiava: "Ves per què no haig de poder mirar per la finestra! Si sóc dins de casa, no em podran pas fer res."

- L'Estel·la està empresonada a casa seva.
- L'Estel·la està molt espantada.

De manera que es va posar el pijama però, en comptes de ficar-se al llit com tota la mainada del poble, es va aproximar a la finestra bo i tremolant de por, però amb moltes ganes de veure aquelles bruixes volar amb les escombres pel cel lluminós.

- L'Estel·la s'acosta a la finestra per veure les bruixes.
- Les altres criatures del poble encara no s'han ficat al llit.

El vent xiulava pel carrer, les branques dels arbres esclataven com mil dimonis. L'Estel·la no hi veia res: tan sols sentia grinyols esgarrifosos. On eren les bruixes? Va fer el cor fort i va sortir al cancell de casa: potser des d'allí les podria veure, ni que fos una de sola.

- L'Estel·la hi veu a les fosques, com els gats.
- L'Estel·la, morta de por, ha sortit al cancell de casa.

Es moria de por. Marrameu! De sobte un gat va passar pel cancell i l'Estel·la va fer un xiscl. El vent xiulava cada cop més fort i els sorolls eren horripilants. L'Estel·la es moria de fred i de por. Ara una taca negra travessava la lluna amb un esvoletec. L'Estel·la es tirà a terra, no podia ni xisclar, aclucava els ulls per tal de no pensar què passaria.

- L'Estel·la obre uns ulls com unes taronges.
- L'Estel·la veu una taca fosca que esvoletega, i es tira a terra sense poder ni xisclar.

Al cap de poca estona, va obrir els ulls per mirar al voltant: el vent havia parat i tot era silenci. Va aixecar la mirada cel amunt i hi veié un estol de ratpenats que volaven travessant la lluna.

- L'Estel·la obre els ulls i encara bufa el vent.
- L'Estel·la mira cap al cel i hi veu un estol de ratpenats.

No havia vist cap bruixa! La por li havia fet creure que els ratpenats eren bruixes malignes. Ara que sabia la veritat, ja no tenia res a témer. Enfilà les escales, entrà a la cambra i es ficà al llit. Havia vençut la seva pròpia por!

- La por li ha fet creure que els ratpenats eren bruixes.
- La por li fa pujar les escales d'una revolada i ficar-se al llit.

CONSOL VALLÉS TORTOSA

